

الأربعة المزدوجة

DUBBELVIER

WEEKBLAD VAN HET NEDERLANDS VN DETACHEMENT IN LIBANON * 5 OCTOBER 1979 * NUMMER 28

RONDOM LIBANON

De Libanese premier El Hoss bereist deze dagen de Arabische wereld, teneinde een beraad tot stand te brengen over de Libanese toestand. Dit beraad zou mogelijk kunnen samenvallen met een op til zijnde topconferentie van Arabische leiders, mogelijk tegen het einde van het jaar. Inmiddels heeft president Anwar Sadat van Egypte de Palestijnse leider Yasser Arafat in een telegram verzocht de guerillaactiviteiten tegen Israël te staken. Arafat is intussen altijd bereid tot het aangaan van besprekingen met de Amerikaanse president over vrede in het Midden-Oosten. Dit verklaarde hij tijdens een ontmoeting met de in het Midden-Oosten rondreizende Amerikaanse dominee Jackson, in Beiroet.

Arafat, die in de wereld steeds meer erkenning schijnt te krijgen, begon vrijdag 5 oktober een officieel bezoek aan het Navolid Turkije, zulks op uitnodiging van de Turkse premier Ecevit, aldus meldt het Palestijnse persbureau Wafa. Een van de belangrijkste adviseurs van Arafat, dr. Sartawi, bracht op 4 oktober op uitnodiging van het Tweede Kamerlid Relus ter Beek, een bezoek aan Den Haag, voor overleg met de buitenlandspecialisten van de Tweede Kamer. Het belangrijkste onderwerp van gesprek was de vraag of de PLO en Israël elkaars rechten op een soevereine staat willen erkennen en respecteren.

Het hoofd van de Israëlische militaire inlichtingendienst, generaal-majoor Jehosjoea Saguy, heeft op een persconferentie verklaard dat '500 tot 700 terroristen' (Palestijnen) zich in de UNIFIL-zone in Zuid-Libanon hebben verschanst. Israël zou hiervan bewijzen hebben in de vorm van luchtfoto's. Volgens berichten uit diverse bronnen brengt Israël troepen en legervoertuigen samen in het Zuid-Libanese dorp Bint Jubayl, gelegen op enkele kilometers van de Israëlische grens in het door Majoor Haddad gecontroleerde gebied. Bint Jubayl ligt op acht kilometer hemelsbreed zuidoost van Haris.

In Israël dreigt thans een economische crisis. De inflatie nadert de honderd procent en het tekort op de betalingsbalans is groter dan ooit. De minister van Financiën, Erlich, heeft aangekondigd op 7 oktober te zullen aftreden.

(zie ook : Enige achtergronden... bij de Incidentenlijst)

Premier El Hoss

INTIMIDATIE

(7-1)

Maandag 1 oktober.

De maandagmorgen begon al goed. 's Morgens rond een uur of zes hoorde ik een schot waar ik wakker van werd. Daarop volgde in een keer een paniekerige drukte en op dat moment kwam korporaal Korver de tent binnenrennen met de woorden: "Charlie is doodgeschoten". Charlie is de hond van onze post, een lief en waakzaam beestje dat geen vlieg kwaad deed. Voor de Falangisten hier een symbool voor UNIFIL Dutch Batt, dat is dan ook de reden waarom ze het dier doodschoten.

Iedereen was van dat moment af uiterst alert en er kwamen flackjackets voor de dag en de hond werd van de straat gehaald om hem te begraven.

De hond was doodgeschoten om ons te intimideren, maar iedereen kon zich gelukkig inhouden.

Een paar uur later verscheen een delegatie van Falangisten en enkele bewoners uit het dorpje, waaronder de moektar bij de poort om te onderhandelen met de commandant.

Ze hadden een tolk bij zich en lieten ons via hem weten dat het hun erg speet dat dit was voorgekomen, maar de dader zou gestraft worden.

Ze konden ook niet begrijpen waarom wij allemaal met flackjackets liepen, maar dat wisten zij wel degelijk.

Ze hadden het ook over de tordeerband die we meteen na het voorval aan de poort bevestigd hadden en waaraan sergeant Schep zich behoorlijk had verwond, zodat het zelfs gehecht moest worden.

Na wat heen en weer gepraat kregen we opeens de hond van de moektar aangeboden, die we dan ook aannamen.

Het was een mooie, zes maanden oude herder, een beetje ondervoed en ontzettend schuw. We noemden de hond Cee Cee, naar onze compagnie.

Na enige tijd in ons kamp te zijn geweest werd hij rustiger en begon zelfs wat te eten en begon zich schijnbaar op zijn gemak te voelen.

's Avonds om zeven uur kwam de tweede staat van alarm. Er was namelijk bij de Falangisten een drukte van belang. De vrouwen en de kinderen werden naar de bunker gebracht, wat voor ons het teken was van 'stront-aan-de-knikker'.

Terwijl iedereen zijn post betrok bleek dat de Falango's ook stellingen aan het betrekken waren. Alle wapens werden op ons kamp gericht.

Een halftrack had een stelling ingenomen vlak bij ons kamp op de weg naar Dayr Hanna.

Na enige spannende uurtjes was er nog geen schot gelost en lieten we langzaam maar zeker de munitie weer opruimen en de normale bewaking weer ingaan.

Alles bleef verder rustig zodat het net was als in een film: eind goed, al goed!

DE 'NIEUWEN' MOGEN DE 'OUDEN'
INDERDAAD DANKBAAR ZIJN

Vertrouwen

Bij het vertrek van de mannen van het eerste uur is een bezinning beslist op zijn plaats.

Overal in Nederland is men vol lof over de prestaties van Dutch Batt.

Thans hebben wij, de nieuwe lichter, zelf kunnen zien en ervaren hoeveel werk er is verricht en hoe goed het is verricht.

Vooral hebben wij kunnen beleven hoe groot het onderlinge vertrouwen en de solidariteit was.

Een groot vertrouwen, niet alleen bij de maten op de diverse posten, maar ook een vertrouwen tussen de posten onderling en de leiding van Dutch Batt.

Als nieuwe 'operations officer' (= S 3) ben ik al onze voorgangers erkentelijk. Op deze wijze wil ik ook mijn voorganger, majoor H. van de Mortel, bedanken. Hij is voor mij de personificatie van de 'ouden'. Een markante S3 die door zijn inzet, zijn bekwaamheid en zijn zorg voor de veiligheid van allen, terecht overal een groot vertrouwen genoot.

Het werk dat onze voorgangers zijn begonnen, zullen wij, en laat ons hopen met dezelfde eerlijke intentie, mogen voortzetten.

Inderdaad voortzetten en niet afmaken. Immers, als je je in dienst stelt voor werkzaamheden ten behoeve van de vrede en veiligheid waar dan ook ter wereld, zullen deze werkzaamheden nooit gereed komen.

De 'nieuwe' operations officer/ S 3,

Majoor A.J.N. Horstmeier.

INTERIM FORCE IN LEBANON

UNIFIL Hoofdkwartier
NAQOURA

2 oktober 1979

Geachte luitenant-kolonel Lensink,

Gaarne bevestig ik de ontvangst van US \$ 592,75 en Lf 535.= , die door Dutch Batt bijeen gebracht zijn voor de bevolking van de Dominicaanse Republiek.

Het ingezamelde geld zal worden overgemaakt naar het VN-hoofdkwartier in New York om te worden gestort in het fonds opgericht voor de behoeftige bevolking van de Dominicaanse Republiek.

Namens de Force Commander en het UNIFIL Staff Committee zeg ik U dank voor de edelmoedige gift van Dutch Batt.

Met vriendelijke groeten,

Joanne Salorio

Joanne Salorio

Voorzitster
UNIFILL Staff Committee.

Waar komen deze centen
vandaan ?

Vzgcie \$ 227 Lf 34

Ststcie \$ 236 Lf 40

Paostcie \$ 122 Lf 25

A cie \$ 7,75 Lf 436

C cie (geen bijdrage -nog-
ivm de rotatie !)

Dubbel 4-tjes

4⁴

Luitenant De Bruin blijft nog vier tot zes weken in het ziekenhuis van Tel Aviv, tot hij op een redelijke manier vervoerd kan worden

De Bevelhebber der Landstrijdkrachten, luitenant-generaal C.de Jager, zal eind oktober Dutch Batt bezoeken. Wij houden U op de hoogte

4⁴

SYRIË

Syrië, met de hoofdstad Damascus, leent zich bij uitstek om daar eens een weekje verlof door te brengen.

De goedkoopste manier om er te komen is per taxi vanuit Beiroet. Zo'n trip kan dan uitstekend worden gecombineerd met een bezoek aan Baalbek, het Griekse Heliopolis of de stad van de zon, even ten noorden van de verkeersader Beiroet Damascus.

Het totale bedrag wat je dan kwijt bent voor een dag rondtoeren bedraagt tussen de 75 en 100 dollar.

Baalbek, waarvan de bouw ruim vierhonderd jaar in beslag heeft genomen, vormt samen met de Acropolis in Griekenland op historisch en oudheidkundig gebied het summum van het summum.

Urenlang kan je onder leiding van gouvernementsgidsen rondzwerven tussen de pilaren en gewelven.

Men vindt er de tempels van Jupiter, Venus, Bacchus en de plaatsen waar de Romeinen rond het begin van de jaartelling offers brachten om de goden gunstig te stemmen. Vanaf Baalbek terug naar de hoofdweg richting Syrische grens.

Daar aangekomen is het een en al bedrijvigheid. Laat je bij voorbaat niet verleiden tot het invullen van allerlei onbegrijpelijke formulieren. De ervaring heeft intussen geleerd dat een ID-card wonderen doet. Op vertoon van deze kaart word je zonder problemen langs de douane geloosd.

Syrië is bij het binnenrijden op het eerste oog misschien een teleurstelling. Het landschap is eentonig zanderig en rotsachtig met een sporadische plantengroei. In tegenstelling dus met Libanon.

De wegen daarentegen zijn uitstekend, met voor het eerst weer verkeersborden langs en witte strepen op de weg.

Wanneer je Damascus binnenrijdt is het een openbaring. Het ene moment rij je door woestijnachtig gebied en het volgende ogenblik zit je in een bruisende, westers aandoende wereldstad.

Stoplichten worden hier niet genegeerd zoals in Libanon, alleen het voortdurend claxoneren blijft je achtervolgen.

Een uitstekend hotel, in het centrum van de stad gesitueerd, is het Damascus International Hotel. De prijs van een tweepersoonskamer bedraagt 100 syrische ponden, hetgeen overeen komt met vijftwintig dollar, inclusief ontbijt.

Enkele attracties in Damascus, een stad van ruim vierduizend jaar oud, zijn onder andere de Souk Hamidiyeh, de Omayyade moskee, het

De Omayyade moskee

Nationale museum, het Paleis Kasr el Azem, momenteel het museum voor kunst en folklore en de oude stadsmuur. De souk, overdekte markt, vormt een belevenis waar je niet in uitgekeken raakt. De Kalverstraat is hierbij vergeleken een armetierige winkelstraat. Een volk op de been alsof heel Damascus aan het winkelen is geslagen. Aan beide zijden van deze marktstraat een lange rij kleine winkeltjes waar voornamelijk souvenirs, tapijten, kleding, kaftans, koper - waar en brokaat worden verkocht. Midden op straat jochies die lopen te leuren met plastic tassen, speelgoed en stekkers. In de nauwe zijstraatjes kom je diverse etablissementen tegen waar slechts oude, wijze mannen bijeenkomen voor hun dagelijks kout en trictracspel en niet te vergeten het nationale theegebeuren met natuurlijk de habbel babbel (waterpijp) aan het voeteneind. Je moet je dan beslist niet onbetuigd laten en direct zo'n habbel babbel of narghile bestellen. Het vereist wel enig trekwerk maar al gauw krijg je de feeling te pakken. In de Omayyade moskee is het 'sloffen uit' en een rondleiding maken langs de religieuze vertrekken waar dagelijks tientallen Mohammedanen met hun neus richting het oosten in diep gebed verzonken zijn. De hele moskee, behoudens het San Marco-achtige binnenplein ligt vol met kolossale perzische tapijten van onschatbare waarde, zodat geen der gelovigen zijn eigen bidkleedje hoeft mee te nemen.

Het uitgaansleven van Damascus biedt ook vele mogelijkheden tot vermaak en vertier.

Allereerst enkele eerste-klas restaurants waar je voor een krats, zegge en schrijve zo'n vijftien dollar, gedurende twee uur tafelen, tegoed kan doen aan allerlei overheerlijke schotels. Picadilly Restaurant, Vandome en Caves du Roi.

Tip : verkijk je niet op de arabische hors d'oeuvres, alleen daar heb je al een compleet diner aan.

Enkele nachtclubs waar een goede show wordt opgevoerd zijn onder meer Green Valley en Palace Al Adoun, beide gelegen aan de rand van de stad.

Het bureau voor toerisme is op nog geen vijfhonderd meter gelegen van het Damascus International Hotel aan de Boulevard du 29 Mai.

Syriës tweede stad, Aleppo, is naar alle waarschijnlijkheid nog ouder dan Damascus. Met het vliegtuig bereikbaar, kosten van een retourvlucht 100 syrische ponden, 75 gulden.

Het aantal moskeeën in Aleppo loopt in de tientallen.

In de arabische wereld telt alleen Cairo in dit opzicht meer heilige plaatsen. Aleppo geniet ook bekendheid vanwege haar klassieke huizenbouw met binnenplaatsen en fonteinen.

Een uitstekend hotel is het Meridien Hotel in de buurt van de universiteit van de stad.

Het meest opvallende waarmee je in een land als Syrië wordt geconfronteerd is de gastvrijheid van de bevolking.

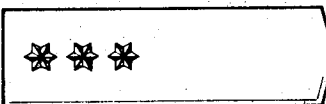
Een mentaliteit die in Europa niet meer bestaat.

BEVORDERD

Bij Koninklijk Besluit van 29 september 1979 zijn de volgende reserve-officieren arts/tandarts bevorderd tot kapitein-arts/tandarts :

met terugwerkende kracht tot 8 maart res-elnt N.H.T.Croon en res-elnt-tandarts H.B. Derksen.

Met ingang van 1 oktober 1979 de res-elnt-arts L. van der Goot.

Kapitein

met:

op de borst

dokter
(goudkleurige aesculaap)

tandarts
(zilverkleurige aesculaap)

Moeizaam manoeuvrerend door de nauwe straatjes van Haris. Achter het stuur Korporaal Hagen, op weg naar de Voorlichting om het lang verwachte aggre-gaat te brengen.

Dubbel 4-tjes -

4

Verlofreizen naar Nederland op kosten van het rijke Rijk zijn pas mogelijk na acht maanden verblijf in Libanon. Jammer dan.

Hier en daar worden voertuigen voorzien van opschriften. Op zich is daar niet zoveel bezwaar tegen, maar de moeilijkheden beginnen, wanneer deze opschriften niet meer voldoen aan de algemeen geldende fatsoensnormen. Hou het dus fijntjes.

Kpl I Dick Laning van de WZZ, doet een hartstochtelijk beroep op de nog onbekende dirigent die een op te richten koor wil gaan leiden. Hij (Laning) verwacht een stroom van aanmeldingen. We zullen zien.

Kijk even na of Uw tyfus-injectie nog up-to-date is, want in Libanon zijn een paar honderd gevallen van deze vervelende ziekte geconstateerd.

Bij de laatste aflossing 25 september is de alhier aangekomen dpl sld Reyding van de Paostcie een koffer kwijtgeraakt. Dat ding is wel in een drietonner geladen, maar daarna spoorloos verdwenen. Waarschijnlijk ligt de koffer ergens in Haris. Indien de vrolijke vinder even de cp van de Paost wil bellen, zal dat aldaar tot grote vreugde leiden.

4

"MISSCHIEN HEBBEN WE EEN BESCHIETING NODIG"

Aan de praat met

dpl soldaat DIRK HUBERS, post 7-4.

De ingang van post 7-4, het commandobastion van de Charliecompagnie, wordt beheerst door een wachtpost die hoog op de restanten van een voormalig huis uitzielt over het armelijke Majdal Zun en wijde omgeving.

Tussen de zandzakken-omwalling draait Dirk Hubers (21) uit het vredige Steenwijk zijn wachtbeurt.

Twee weken vertoeft hij nu in het Libanese en hij toont zich over deze nog korte periode niet ontevreden.

Niettemin had hij zich alles anders voorgesteld.

De hitte viel tegen en de verwoestingen die hem vanaf Beiroet tot Majdal Zun met het Libanese probleem confronteerden, maakten diepe indruk.

Daartegenover een uiterst vriendelijke bevolking, arm maar zeer gastvrij.

"Alles kun je krijgen, terwijl ze zelf bijna niets bezitten", zegt Dirk, daarmee bevestigend wat we al van zovelen hoorden.

De band met de dorpsbewoners, reeds ontstaan en gegroeid onder de voorgangers, komt onder meer tot uiting in de volksdanses voor de Majdal Zun-bemanning ter gelegenheid van een op 7 oktober te vieren bruiloft.

Dirk Hubers verveelt zich niet, integendeel, er is immers werk genoeg aan de stoffige Charlie winkel.

"Ook 's nachts op wacht heb ik altijd wel wat te kijken en als ik straks van wacht af kom, ga ik trapjes metselen voor de prefab. We zijn ons duidelijk aan het voorbereiden op de regentijd. Zo moeten we nog stenen paden aanleggen en stoepjes maken"

Een uitgelezen ambachtelijkheid voor de vroegere straatmakersperiode.

Op post 7-4 is het net zoals overal thans vrij rustig.

Te rustig ?

"Misschien zou het wel goed zijn voor onze stemming en motivatie als er een beschieting kwam. Ook de onderlinge kameraadschap zou dan nog hechter worden, denk ik.

Er zijn jongens die zich toch wel gaan vervelen, die hier naar toe zijn gekomen om wat te beleven.

Ik ook wel, hoor, maar ik heb toch liever niet dat er geschoten wordt."

De rustige Steenwijker wijst een opstelling

aan van Haddad, 3 KM van zijn post, gescheiden door een lange, kale vallei en

hij vervolgt :

"Infiltreren doen die mannen niet.

Af en toe rijdt er een halftrack ginds over de weg, voor de rest gebeurt er weinig, behalve af en toe een schot en dat vooral 's nachts. Gisteren konden we met de kijker -al morrelend aan het apparaat richt hij op Tyr, daarbij mompelend dat de Libanonopleiding de omgang met zo'n duur geval ontbeerde - twee onderzeeërs waarnemen. Ik gelof dat het Israëliërs waren. Vier minuten ongeveer lagen ze voor Tyr, duidelijk zichtbaar half boven water; er werd niet geschoten."

Zijn vader, die onder de UNO-vlag in Korea vocht, had het erg moeilijk toen Dirk uiteindelijk Libanonwaarts koerste, al heeft hij hem die stap nooit afgeraden. Libanon, zei hij, is nooit zo erg als Korea.

Dirk Hubers zou ook zijn gegaan als ze hem hadden aangewezen.

Toen de mogelijkheid zich voordeed heeft hi zich aanstonds gemeld.

Je denkt dan als argeloos interviewer dat hij van de gelegenheid gebruik zal maken om zijn vakantie in het Midden-Oosten door te brengen.

Dit is niet het geval.

De honkvaste Hubers heeft zijn vacaties al gepland: drie keer naar Nederland, naar zijn verloofde.

Het Midden Oosten trekt hem niet. Niet helemaal overtuigend beantwoordt hij de opmerking dat je anders toch niet zo gauw in de gelegenheid bent een Midden Oosten trip te maken, met :

"Natuurlijk wel, waarom niet, ik kan toch gaan sparen voor vakantie!"

"Maar je zit er nu zo dicht bij ?"

"Ja, dat is wel zo, maar ach, ik voel er niet zoveel voor. Eer vriend die al uit Libanon terug is heeft het me ook afgeraden. Ik ga liever met mijn verloofde op vakantie. Er zijn wel jongens, die niet naar Nederland gaan, ik ken er zelfs een paar die naar Indonesië willen en ook weet ik dat er een van hier naar Engeland reist. Kijk, dat begrijp ik dan ook weer niet, want vanuit Nederland lijkt me dat iets goedkoper."

In de politieke situatie rond UNIFIL is Dirk Hubers zeker geïnteresseerd en hij hoopt dat ook Dubbel Vier daaraan aandacht zal besteden.

"Onze tolk praat veel met ons over de politieke toestand. Hij heeft er veel verstand van."

Daarentegen vervaagt zijn belangstelling voor het drieduizend kilometer verre Nederlandse wereldje. De krant kan hij best

een dag missen en voor afleiding bezit post 7-4 een video en een filmprojector.

De tijd, die lijnwerker-barkeeper-straatmaker Hubers over houdt gaat op aan de afspraak met zijn verloofde : drie brieven in de week schrijven. "Ik vind post erg belangrijk en als ik net zoals veel andere jongens maar één brief in de week zou ontvangen, zou me dat ontzettend verdrieten."

Een half uurtje na ons gesprek liep de vrijwel kaalgeschoren Dirk Hubers, nu ontdaan van uniform en wapen, luchtig in sportbroek te sjouwen met vuilniszakken.

Hij zei het al eerder : " Vervelen doe ik me niet, ik hou van werken."

Sport is en blijft noodzakelijk voor de door hart- en vaatziekten gekwelde mens. Dat vinden ook deze lopers van de Stst-cie, die hier door Libanons dreven darten. Geheel rechts dominee Schout.

Dubbel 4-tjes

4⁴

Het leven gaat gewoon door mensen. Neem nou dokter Dijkgraaf bijvoorbeeld. Die gaat donderdag 11 oktober trouwen. Dat doet hij op de Nederlandse ambassade in Beiroet.

Zeer, zeer binnenkort wordt een aanvang genomen met inspecties van voertuigen op de weg. Van alles zal in een dergelijk geval worden bekeken. Papieren, remmen, lichten en ga zo maar door. Dat wordt opletten.

In Haris houden ze op met werken om 18.00 uur. Echt waar, zelf gehoord.

Den Haag stuurde een fotograaf om Dutch Batt voor de eeuwigheid vast te leggen op de plaat. Die platen verdwijnen waarschijnlijk in mooie boeken en in musea. Alhoewel de uitrusting van kpl Kramer, zo heet deze medemens, veel doet beloven en zijn kennersoog nog veel meer, kunt U rustig doorgaan met Uw eigen Agfa-klakje.

4⁴

WZZ - NIEUWS

Nu de rotatie-periode voorbij is hopen wij via dit lijfblad U regelmatig op de hoogte te houden van het Welzijnszorg-nieuws.

Het is U ongetwijfeld bekend, dat wij voor U de films, videobanden en kranten verzorgen.

Indien U meent, dat U met het doen van suggesties deze zaak nog meer kunt verbeteren, houden we ons gaarne aanbevelen. Doet U deze suggesties dan wel aan ons van de WZZ en niet zo maar in het wilde weg.

Wij zullen iedere suggestie graag in overweging nemen.

Doorverkoop.

Binnenkort -op 8 oktober- gaan wij aanvangen met een aantal nieuwe artikelen in onze winkel. Deze artikelen zijn voorlopig alleen te verkrijgen via bestelformulieren, welke bij de WZZ verkrijgbaar zijn.

Artikelen, welke vóór woensdag besteld zijn heeft U acht dagen later in Uw bezit-hier volgt de eerste lijst :

A1 Parka-jas, kleur licht en donker	LL 70
A2 Canvastas, kaartmodel, UN opdruk	LL 25
A3 Canvastas, pukkemodel, UN opdruk	LL 25
A4 Vliegerjack	LL 60
A5 Handdoek UNIFIL, met vlaggen van de deelnemende landen	LL 15
A8 T-shirt UNIFIL, idem	LL 15

De maten van de parkajas zij Medium, Small, Large en ExtraLarge, respectievelijk dus M, S, L en XL.

Van alle bovengenoemde modellen is een monster aanwezig in onze winkel.

Om onze service te kunnen continueren hopen wij op zeer korte termijn U ook regelmatig op de posten te komen bezoeken. Wij geven U van te voren dan wel even een berichtje.

In de zeer nabije toekomst zullen wij ons assortiment uitbreiden met een speciaal onderdeel shirt, een shirt voor afzwaaiers, de UNIFIL-speld (reeds besteld), UNIFIL-aansteker, de Dutch Batt draagmedaille, naamplaatjes en het gouden herkenningsplaatje.

Wij hopen dan tevens de meeste artikelen direct uit voorraad te kunnen leveren.

U krijgt hierover nader bericht.

prijsvraag

Alvorens tot levering over te gaan van een nieuw Dutch Batt T-shirt en -handdoek willen wij graag de beschikking hebben over een goed ontwerp. Wij nodigen daarom bij deze een ieder uit mee te doen aan onze

ONTWERP PRIJSVRAAG

Voorwaarden :

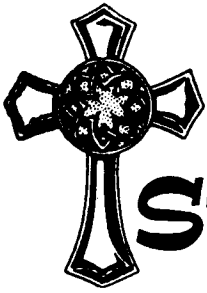
1. Het ontwerp dient op ware grootte getekend te zijn.
 2. Het dient te bestaan uit een gedeelte voor de achterzijde en een gedeelte voor de voorzijde
 3. Het dient geschikt te zijn voor zowel shirt als de handdoek.
 4. De gewenste kleuren dienen ingekleurd of aangegeven te zijn.
 5. Het wapen van de United Nations en de naam DUTCH BATT dienen in het ontwerp voor te komen.
 6. Alle ingediende ontwerpen blijven eigendom van de WZZ.
- Sluitingsdatum 27 oktober.
- De winnaar van het bekroonde ontwerp ontvangt naast een exemplaar van beide artikelen een Parkajas als beloning.
- HEEFT U WENSEN ?

LAAT HET ONS WETEN.

UW WELZIJN IS ONZE ZORG.

6
7
55.5

EVEN STILSTAAN

Mijn eerste bataljonscommandant heeft veel indruk op me gemaakt. Volgens mijn vrouw heeft hij zelfs een beslissende verandering bewerkt in de manier, waarop ik als predikant mijn werk deed.

Was hij dan zo'n bijzonder gelovig mens?

Integendeel.

Hij wilde zelfs niets met geloof, kerk en christendom te maken hebben.

Zijn opmerkingen waren vaak shocking.

We stonden samen in 1961 een borrel te drinken.

Opeens viel hij tegen mij uit : " dominee, praat me asjeblieft niet over de kerk!

Want ik zie het zo : ieder mens heeft zo z'n hobby; mijn hobby is paardrijden -een dure hobby-; jouw hobby is de kerk -ook een dure hobby- en misschien nog wel duurder; maar laten we wel wizen : het is allebei een hobby !

Een keiharde opmerking.

En terecht ?

Of onterecht ?

In ieder geval een opmerking om over na te denken.

En ik moet er persoonlijk na zoveel jaar nog altijd aan terugdenken.

Nu een opmerking van mijn allerhoogste commandant, van Jezus.

Hij heeft in zijn rede op de berg tegen zijn discipelen gezegd : " U bent het zout der aarde".

Om daar iets van te snappen moeten we die opmerking plaatsen in het raam van die tijd.

Koelkasten en diepvriezers waren er 1900 jaar geleden nog niet.

Het enige middel om etenswaren goed te houden was zout.

Je zou die opmerking van Jezus dan ook als volgt kunnen vertalen : om de wereld te bewaren voor bederf en ondergang zijn jullie het enige middel.

Heeft de kerk ook inderdaad deze rol in de geschiedenis gespeeld ?

Jazeker !

Daar is een indrukwekkend verhaal over te houden.

Speelt de kerk die rol ook nu nog ?

Speelt de kerk met name in Nederland die rol nog ?

Of had die bataljonscommandant gelijk met zijn 'rotopmerking' over de kerk als hobbyclub ?

Eerlijk gezegd vrees ik, dat hij voor een groot deel op een verschrikkelijke manier gelijk had.

Ook daarover is een indrukwekkend verhaal te houden, maar dan nu in negatieve zin.

Het belangrijkste van alles is echter de vraag : wat wil je eigenlijk zijn ?

Een religieuze hobbyist, waar niemand last van heeft (maar ook niemand enig voordeel van heeft)?

Of wil je de heilzame rol van het zout spelen ?

Dat laatste is nog altijd heel goed mogelijk. Maar dan moet je wèl weten, dat dat veel meer inhoudt dan op je dooie eentje een christelijk etiketje in je binnenzak dragen.

Dan zal je omgeving daar waarachtig zo het eer en ander van gewaar moeten worden.

Mensen, die zo helemaal op d'r dooie eentje en in alle stilte christen willen zijn, zijn geen zout.

En op de jongste dag zullen ze als oud vuil door de rechter van hemel en aarde worden weggegooid.

Ze worden trouwens ook nu al voor oud vuil weggegooid, door hun medemensen.

Die hebben namelijk geen respect voor christenen in een camouflagepak.

Goddank hoef ik het echter bij deze donkere en dreigende taal niet te laten. Jezus, de commander in-chief, roept je op om in zijn dienst te treden en voor zijn koninkrijk te strijden.

Hij is bezig vrijwilligers te werven voor zijn leger.

Zorg, dat je er bij komt !

Je zult er goed voor beloond worden, in dit en in het toekomstig leven.

En

de mensheid zal er wèl bij varen !

INCIDENTEN en...

- 27 sep post 7-21 A Vanuit DAYR AMIS worden om 13.00 uur twee gewerschoten afgegeven noord van de post
- post 7-11 Om 12.45 uur vertellen burgers dat er in de omgeving van post 7-11 (YATAR) vier gewapende elementen zouden zijn gesignaleerd. Ondanks uitgebreide zoekacties wordt niets waargenomen.
- 28 sep post 7-20 (globaal op 4 KM west van YATAR gelegen) Om 17.30 uur wordt op 300 m van deze post een schot uit een zware mitrailleur afgevuurd door de DFF vanaf de Jabal Basil.
- Een YP 408 die van SHIHIN in noordelijke richting op weg is naar post 7-6, wordt om 17.15 uur aangehouden door een tiental leden van de DFF. Zij beweren dat enkele DFF collegae door UNIFIL zijn gevangen genomen.
- Na ongeveer een uur onderhandelen zijn de DFF-mensen overtuigd en gaan beide partijen huns wegs.
- UNIFIL heeft over deze zaak een protest ingediend.
- 29 sep post 7-20 E (3 KM zuid west van YATAR) Om 22.30 meldt deze post drie gewerschoten van DFF in de richting van de post.
- 30 sep post 7-13 BC Om 12.00 uur willen vijf DFF-personen met een jeep over de brug van post 7-13 C in de richting van post 7-13 B, omgeving SRIBBIN. Na een waarschuwingsschot van Dutch Batt keren zij onmiddellijk terug in zuidelijke richting naar het gebied van majoor Haddad.

Op 1 en 2 oktober was er niets te melden.

Wel zijn in de afgelopen week meldingen binnengekomen over afgevuurde schoten zowel door DFF als door gewapende elementen, waarvan niet bekend is waarop of waarheen werd gevuld.

Deze toestand heeft zich ook voorgedaan bij de andere bataljons; ook daar wat verspreide schoten over het gehele gebied.

Een uitzondering was de avond van 2 oktober.

Op die dag vond omstreeks 22.45 uur een vuurgevecht plaats tussen gewapende elementen en militairen van het Senegalese bataljon.

Dit vuurgevecht heeft ongeveer vijf kwartier geduurd. De Senegalezen voerden een aantal pantservoertuigen op die terugvuurden. Vanwege het feit dat er burgers tussen de vurende partijen aanwezig waren is het vuur daarop gestaakt.

Een Senegalees werd bij dit incident gewond. Hij is naar NAQOURA overgebracht en aldaar geopereerd. Zijn toestand is bevredigend.

enige achtergronden

Wederom een rustige week, maar met de rotaties achter de rug is het mogelijk, dat niet iedereen meer het verschil beseft tussen rustig en niet rustig.

In grote lijnen wordt daarmee bedoeld, dat we van de enorme artillerieduels over onze hoofden heen, met de nodige missers en afzwaaiers, af zijn.

Het belangrijkste incident van de afgelopen week was het luchtgevecht tussen Syrische MIG's 21 en Israëliëse F-15's. Een transport van ons op weg naar Beiroet was daar getuige van.

Er werden 4 MIG's neergeschoten, waaruit we allereerst de conclusie mogen trekken dat de F-15 verreweg superieur is aan de MIG 21.

Syrië is, zoals U waarschijnlijk weet, solidair met de PLO.

Voorts nemen de berichten hand over hand toe dat er meer Libanese legereenheden naar het zuiden komen om het gezag van de Libanese regering uit te breiden, met name in de TYRE-pocket en NABATIYAH, gebieden die nu nog door de PLO worden overheerst.

Onderhandelingen tussen PLO en Libanese regering zijn gaande.

Zoal op de voorpagina al is vermeld boekt de PLO steeds meer diplomatieke successen, terwijl Israël steeds meer in een politiek isolement dreigt te geraken. Door de economische problemen wordt Israël steeds meer afhankelijk van de Verenigde Staten.